

Izhaja:
vsako sredo zjutraj
in petek zjutraj.
Stane za celo leto 15 L.
» pol leta 8 »
» četrt leta 4 »
Za inozemstvo celo
leto lir 40.
Na naročila brez do-
poslane naročnine se
ne moremo ozirati.
Odgovorni urednik:
Polde Kemperle.

GORIŠKA STRAŽA

Št. 30

V Gorici, v sredo 21. aprila 1926.

Leto IX.

Nebrankirana pisma se
ne sprejemajo. Oglasi se
računajo po dogovoru
in se plačajo v naprej.
List izdala konsorcij
»GORIŠKE STRAŽE«.
Tisk Zadržne tiskarne
v Gorici, Riva Piazzuata
Štev. 18.
Uprava in uredništvo:
ulica Mameli štev. 5.
— (prej Scuole). —
Telef. int. štev. 308.

Učite se od zgodovine!

Na drugem mestu prinašamo, kar je zapisal o nas Slovencih v začetku sedemnajstega stoletja nemški zgodovinar Jeronim Megiser. Na podlagi njegovega izreka ugotovimo lahko tole: Že takrat, pred tristo leti in toliko je živel na tem ozemlju povsem samoraslo, samo svoje ljudstvo, ki se je ostro razlikovalo od svojih sosedov. Bilo ni kaka tolpa divjakov ali čreda pastirjev, kakor so razni afriški rodovi po večini še dandanes, temveč je imelo svoj poseben jezik, ki se je odlikoval po svoji plemenitosti, kakor podčrtuje Megiser.

Nujen predpogoj razvitosti lastnega jezika je pa razvitost lastne svojstvene kulture. Za vsakogar, ki pošteno misli in honetno sodi, mora biti zato neoporečno, da so naši pradedi, ki so pred davnimi stoletji živeli na tem ozemlju, tvorili narodno enoto. Zavest te narodne enotnosti ni bila tako glasno pozudarjena, kakor delamo to v današnjih dneh, prisiljeni po raznih nacionalističnih krikih, toda bila ni zato nič manj izrazita in resnična. Vse sile, ki vežejo posameznika na narodovo celoto: vera, pokoljenje, običaji in navade, socialne prilike, skupno življenje in trpljenje, so živele in delovale ter našle v skupnem narodnem jeziku svoj izraz.

Stoletja so potem prešla preko našega ozemlja. Na prehodni točki med vzhodom in zahodom, na katero nas je posadila božja previdnost, smo svojo povestnico napolnili z mnogimi krvavimi in le redkimi veselimi listi. Turški boji in Napoleonovi časi so naši zgodovini vtisnili svoj pečat. Probujajoči se ruski iztok in budeči se Balkan sta izzvala v naših pokrajinah učinkovit odmev. V trenju med germanstvom in slovanstvom smo bili postisnjeni v nevarne sprednje jarke. Tudi naše duševno, socialno in gospodarsko življenje je od stoletja do stoletja, od desetletja do desetletja, robotalo pod drugim vplivom. Enkrat smo se naslanjali bolj na zapad, potem na sever in zopet narobe in vsekrižem.

Vsi ti zunanji, večinoma neprijazni vplivi in pritiski, vse bridke razkosanosti in razdvojenosti, katefere je nasula na nas zgodovina mačeha, niso razcepili naše narodne enotnosti in niso ubili naše samobitnosti. Kljub vsemu smo snovali, ustvarjali, jačili in dvigali svojo lastno kulturo in kresali svoj narodni značaj. Mogoče da je bilo sovražno gnetenje in oblikovanje celo dobro. Naš narodni organizem je bil zdrav, poln življenjskih sil. Ko so ga hoteli tujci prekasiti s svojim duhom, se je uprl. Vsrkal je vase sicer večkrat tudi kaj tujega, toda našel je moč, da je to razkrojil, ohranil zdravo jedro, nedomačo navlako pa izločil. Na ta način je postal odporen, zbrusen in je poglobil svojo enotnost do zadnjih življenjskih vlakenc.

S tako prekaljeno narodno samozavednostjo in izrazito lastno kulturo, kateri odgovarja do vseh postankosti tudi naš izpopolnjeni in izlikani narodni jezik, smo prišli v sedanje razmere. In kaj srečujemo? Mesto da bi našli prijatelje, ki se čudijo plemenitosti naše go-

vorice, katero je že pred več kot tristo leti občudoval nemški zgodovinar, trčimo ob mnoge, kateri skušajo to govorico pregnati in zamoriti.

Pikre besede bi lahko zdrknile v pero, zato zaključimo. Vprašamo

Kaj se godi po svetu?

Ko smo zndnjič motrili politične dogodke v Jugoslaviji, smo nehali z ugotovitvijo, da Uzunovičeva vlada ne bo dolgo pri krmilu. To se je tudi zgodilo čez bore par dni kasneje.

Radić pometa z ministri.

Novo vlado, ki je v bistvu le nadaljevala delo prejšnje Pašičeve in Radićeve vlade, je vrgel s sedla minister Stjepan Radić; toda z njo vred tudi — sebe. Hrvatski vodja si je izbral prav poseben način boja za svojo neomejeno nadoblast v Beogradu. Šah proti Pašiću je dobil. Zdaj je hotel igrati še proti njegovim ministrom v Uzunovičevi vladi. Popisali smo že, kako je Radić na svojem shodu v Pakracu v Slavoniji napadel ministra za promet Krsto Miletića. Očital mu je neke vrste tatvino. Miletić pa ni kar tako požrl Radićevih očitanih, marveč je podal ostavko. Dejal je, da ne more sedeti pri ministrskih sejah skupno s človekom, ki ga javno žali. To pa je ravno Radić namerjal s svojimi napadi. Sam je izjavil novinarjem, da je vlada z izstopom Miletića še bolj trdna kot poprej. Iz vlade bodo morali še drugi ministri, ki so podobni Miletiću.

Za prometnim ministrom je prišel na Radićevo rešeto minister za socialno politiko Milan Simonović. O njem je govoril Radić, da je velik kvartopirec, ki se zanima le za karte, za svoje ministrske posle pa nič. In tako je šlo po vrsti, dokler ni Radić samega sebe krenil po zobeh.

Radikalni ultimatum.

Med radikali je vrelo vedno bolj. Kar za malo se jim je zdelo, da Radić tako kroti ministre kot kake paglavce. V sredo ob 11. uri so se zbrali radikalni ministri k seji. Komaj jo je Uzunović otvoril, so vstali pravosodni minister Marko Gjuričić, socialni minister Milan Simonović in podtajnik v gozdnem in rudarskem ministrstvu Bogoljub Kujundžić ter izjavili, da odstopajo od svojih mest radi neprestanih Radićevih napadov. To je pa bilo že preveč, da bi se pred Radićem kar minister za ministrom umikal. Vsi navzoči so zato napravili soglasen sklep, da ne bo Radić metal radikalov iz ministrskih palač, ampak da bodo oni njega poslali v Zagreb. Ministrski predsednik je javil ta sklep radikalnih ministrov Pavlu Radiću in mu naročil, naj pove stricu, da mora do petih popoldne odstopiti kot prosvetni minister ali pa se pretrgajo vse vezi med radikalno in radićevsko stranko.

Nočni sestanek na »Šar planini«.

Vedelo se je že vnaprej, da ne bo Radić prostovoljno odstopil. V škripcih so pa bili tudi radikali sa-

samo: Ali mislite vi gospodje Gentile, Fedele, Reina, Brelich in vsi drugi borci nižjih redov, ki ste si nadeli nalogo, spraviti naš narodni jezik za ognjišča in v zapečke, da boste spremenili, kar stoletja niso dosegla? Ne, ne! Na krivih potih ste! Vaša prizadevanja so brezuspešna, vaši napori bodo jalovi!

mi, če ne bodo imeli več zaslobe pri radićevcih. Zato je prišlo do nočnega sestanka na »Šar planini«, majhni krčmi v belgrajskem predmestju. Okrog pol dvanaestih v noč so pribrnili pred gostilnico ministrski avtomobili. Drug za drugim so izstopali v temno vežo radikalni ministri. Budno novinarsko oko je zapazilo med njimi tudi nekaj Radićevih pristašev in samega radićevskega ministra dr. Nikića. Čez dobro uro so se ministri poslovili pri gostoljubnem krčmarju in oddrdrali proti »Palace hotelu«. Z dvigalom so se potegnili do sobe št. 77. Do 1½ so čuli novinarji skrivnostni ministrski šepet. Potem so že vedeli, pri čem so...

Stjepan Radić odleti.

Naslednje jutro še ni bilo nič z Radićevim odgovorom. Do desetih so radikalni ministri še čakali. Potem so se pa razgubili po svojih stanovanjih. Malo pred poldnem so spet prišli v svoje urade v lakastih čevljih in žakejih. To je nekaj pomenilo. V avtomobilih so šli proti kraljevemu dvoru. Toda Radićeva avtomobila ni bilo; pač pa sta se vozila v dvor Radićeva ministra dr. Nikić in dr. Šuperina.

V dvoru se je pod kraljevim predsedstvom vršila polurna seja. Najprej je Uzunović podal ostavko celokupne vlade. Takoj za tem pa je segel v torbo in privlekel polno papirja z imeni novih ministrov. Tako je vlada v pol uri padla in se zopet sestavila.

V novi vladi ni več treh radićevskih ministrov; odletel je Stjepan Radić, Pavle Radić in Ivan Krajač, ki je bil minister za trgovino. Ostala sta pa še v vladi poleg vseh radikalnih ministrov še radićevca dr. Šuperina in dr. Nikić.

Stjepan Radić si spočetka kar misliti ni mogel, da so ga vrgli iz vlade. Šele ob treh popoldne, ko je prišel v prosvetno ministrstvo novi minister Miša Trifunović, se je moral uveriti o bridki resnici.

Prosil je pri kralju še za poslovljeno avdijenco in se nato odpeljal v Zagreb, kjer se bodo še ta teden izvršile važne reči.

Razkol v Radićevem taboru.

Padeč Nikole Pašića je, kakor smo v par zadnjih številkah omenjali, povzročil spor med njegovimi pristaši. Borba Jovanovića proti Pašiću se je vsled vladnih kriz nekoliko umaknila v ozadje. Za razkolom v radikalnem taboru je prišel razkol v Radićevih vrstah.

Razkol se je izvršil s tem, ko so radikali pridobili dr. Nikića in dr. Šuperino, da sta se odtrgala od Radića in vstopila v novo vlado. Oba bivša Radićeva pristaša sta povedala, da je še marsikdo na Hrvatskem že sit Radićeve osebne politike in diktature. Upata, da bo-

sta pridobila za se še nekaj hrvaških poslancev. Začela sta živahno agitirati med njimi. In res se jima je že posrečilo sestaviti poseben »Parlamentarni klub hrvatske seljačke stranke«, ki ima za enkrat sedem poslancev. Razume se, da bo Radić napel vse sile, da se ne bo njegov tabor razcepil do dobra. Omenjena ministra je kar na svojo roko vrgel iz svoje stranke. Ta dva sta mu pa krepko odgovorila s tem, da je dr. Nikić, ki začasno upravlja trgovinsko ministrstvo, začel preiskavo proti Radićevim denarnim zavodom. Baje bo prišlo na dan nekaj nečednih stvari. Ta razkol, ki je že drugi odkar obstoja Radićeva stranka — prvi je bil takrat, ko so nekateri Radićevi poslanci ustanovili Hrvaško zajednico z Lorkovičem in Trumbićem na čelu — je najbolj važen dogodek pri sedanjih težavah. Radikali ne morejo zdaj več računati na radićevsko seljaško stranko; kvečjemu bi mogli na nje odpadnike. Toda ti so za enkrat premaloštevilni, da bi imela vlada večino. Zato se bodo morali radikali obrniti na eno izmed opozicionalnih skupin. Največ se čujejo glasovi, da je to Jugoslovanski klub. S tem bi prišli tudi Slovenci v vlado.

Vlada in Slovenija.

Od padca Davidovića niso bili zastopniki Slovenije več v vladi. Slovenska ljudska stranka, oziroma Jugoslovanski klub, ki predstavlja v tem zgodovinskem trenutku slovenski narod, se nahajata od tistih časov stalno v opoziciji. Tako zvani sporazum je bil sklenjen med Srbi in Hrvati ali bolje med Radićem in Pašićem, ni se pa nanašal na Slovence. Tudi ko bi bil sporazum med Pašićem in Radićem trajni in končni sporazum med srbskim in hrvatskim narodom, bi bil vendar nepopolen, ker bi bili iz njega izključeni Slovenci, kakor so danes resnično izključeni.

Vsakega vestnega Slovenca silijo te razmere k resnemu preišljevanju. Nekateri trdijo, da bi morala Slovenska ljudska stranka brezpogojno v vlado in zamerijo dr. Korošču, da tega ne mara storiti. List, ki najbolj pritiska na Ljudsko stranko in jo sili v vlado, je »Narodni dnevnik«.

Zakaj ni šel Korošec v vlado?

Skupina okoli tega dnevnika očita Ljudski stranki, da škoduje interesom Slovenije in da bo Slovenija obubožala, ako ne pojde Korošec v vlado. Slovenci so po številu šibki in ne morejo zavzemati v politiki Jugoslavije vodilnega mesta. Ker ne bodo oni nikdar v državi vladali in odločevali, je najbolj pametno, da se naslonijo na kakšno večjo skupino in priborijo z njeno pomočjo Sloveniji kar se da več ugodnosti. Nima mnogo smisla zahtevati neprestano le avtonomijo, ko se ta program ne da uresničiti z majhnimi slovenskimi silami. Bolj praktično je, da se brigamo za gospodarstvo in tu more le Slovenska ljudska stranka nekaj storiti, a treba je, da gre v vlado. Kljub temu pritisku »Narodnega dnevnika« vztraja Slovenska ljudska stranka v opoziciji in navaja v svojo obrambo zelo tehtne protirazloge.

Ni res, da bi Ljudska stranka z vstopom v vlado spremenila razmere v Sloveniji. Saj je bil vendar dr. Korošec že večkrat v vladi, a kaj

je trajnega dosegel za Slovenijo? Res je, da se je ustanovila v Ljubljani slovenska univerza, toda na gospodarskem in davčnem polju so ostale razmere skoro neizpremenjene. Kljub temu da so bili Slovenci večkrat na vladi, vendar niso mogli doseči, da bi se bila davčna bremenjena enakomerno porazdelila na vse dele države. Slovenija in Hrvatska plačujeta slej ko prej neprimerno več davkov ko Srbija, slej ko prej se zidajo ceste in železnice le v srbskih krajih, dočim Slovenija in Hrvatska zaostajata.

Izjave dr. Kulovca.

Poslanec dr. Kulovec, eden izmed duševnih prvakov S. L. S. se vprašuje v nedeljskem »Slovincu«: »Ali se je ta sistem z vstopom radičevcev v vlado mar le v najmanjši meri spremenil? Ne! Ravno nasprotno. Ali bi mogla S. L. S. več doseči kakor celotni klub Hrvatske seljačke stranke, ki šteje do 60 članov in je bil brez dvoma uvaževanja vreden faktor v parlamentu?

DNEVNE VESTI.

Anton Foerster — umrl.

V soboto 17. t. m. je umrl v Novem mestu starosta slovenskih skladateljev, glasbenik in velikan Anton Foerster v devet in osemdesetem letu svoje starosti. Pokojni je bil rodom Čeh, toda od leta 1867 je bival v Ljubljani in se je tako rekoč — poslovenil. Skozi več kot eno človeško dobo je stal v središču slovenske glasbe, jo vodil in ji dajal smernice. Vzgaljal je organiste, skrbel kot pevovodja v ljubljanski stolnici in izredno plodovit skladatelj za cerkveno glasbo ter posvečal poleg tega še velik del svojih bogatih moči svetni glasbi. Prostor nam ne dopušča, da bi se podrobneje bavili z izredno delavnostjo tega velikega moža. Naj omenimo samo, da nam je on zložil najlepšo slovensko opero »Gorenjski slavček«, še več drugih večjih del ter nad 50 mnogih in mešanih zborov. Slava njegovemu spominu in pokoj njegovi duši v slovenski zemlji, katero je tako plemenito ljubil!

Zgodovina priča za nas.

Zemljo, na kateri živimo proglašamo radi z vneto in ognjem, za zemljo naših pradedov, za našo sveto dedščino, na kateri se hočemo ohraniti in živeti. To naše plemenito stremljenje ima svojo neporušno oporo v zgodovini. Naj navedemo danes besede zgodovinarja Jeronima Megiserja, ki so tudi govoreč dokaz za opravičenost naše zahteve. Jeronim Megiser piše v svojih

V dobi Radičevega ministrovanja so gospodarske in davčne razmere dosegle svoj višek. Če je bil položaj tak, — in tega ne more noben objektivni človek zanikati — je vzrok tega zla v sistemu. Le ako bi se sistem spremenil, bi se razmere zboljšale.

Zato ne more in ne sme biti cilj poštene demokratične stranke ta, da gre v vlado, če ji je usojena vloga slamnatega moža. Ako Ljudska stranka ne more nič spremeniti na razmerah in sistemu, nima pomena, da je v vladi. Saj vendar ne more biti ministrski stolček cili načelne stranke. Ako bi se S. L. S. lovila samo za koriti, bi ne bila več vredna, da obstoji.

Iz tega sledi za naše brave tole: ako pojde Korošec v vlado, bodo Slovenci vedeli, da se vladni sistem vsaj nekoliko spremeni in da bo mogla S. L. S. uresničiti nekaj zahtev svojega programa.

Radi same ministrske udobnosti ne bodo zastopniki Slovenije nikdar sedeli v vladi.

»Anales Carinthiae« leta 1612., da je »die slavonische oder vindische Sprache eine... aus den Fuernembsten, welche weit und breit in Europa gangbar, als nemlich in Khaerndten, Crayn, Isterreich, Friaul...« (Slovenski jezik je eden najplemenitejših, ki je daleč na okoli v rabi, kakor na Koroškem, Kranjskem, Istri, Furlanskem.) Več kot tristo let je že minulo, odkar je pisal pošten Nemec o lepoti našega jezika. Kdor bi ga hotel vtajiti ali pa zatreti, bi le kazal svojo duševno plitvost in ne kulturno nasilje.

Invalidom!

Od raznih posredovalcev prejema invalidi, vdove itd. pozive, da naj izročijo njim reševanje njihovih inv. prošelj in rekurzov, češ da bodo oni že dosegli ugodno rešitev prošnje, rekurzov in povišanje pokojnin. Tostvarne pozive prejema jo mnogi tudi od nekega odvetnika v Rimu. Svetujemo invalidom, vdovam in sirotam, da vprašajo za svet poučenega in zanesljivega človeka, predno izročijo zadevo takemu posredovalcu. Tako se rešijo morebitnih stroškov in sitnosti.

Tajništvo K. D. Z. v Gorici.

Koroški Slovenci.

Kakor mi svojo »Prosvetno zvezo« imajo koroški Slovenci svojo »Slov. kršč. soc. zvezo za Koroško.« V njej je združenih 45 društev, kar je za koroške Slovence gotovo prav častno število. 22 društev je

v minulem letu živahno delalo in imelo tudi več prireditev. Zveza je imela tudi dva izobraževalna tečaja. Bog blagoslovi požrtvovalno delo naših koroških bratov.

V sredo 21. t. m. — praznik.

Goriška »Trgovska obrtna zveza« nam pošilja v objavo: V sredo dne 21., ko se praznuje ustanovitev Rima, se obhaja tudi praznik dela. Trgovine in delavnice morajo biti zaprte razen mesnic in pekarij, ki bodo odprte do desetih predpoldne.

Vpis v porotniške sezname.

Meščani, ki imajo več kot 25, a ne več kot 65 let, in se jih tiče čl. 2 zakona o seznamih porotnikov, se morajo vpisati do julija v porotniške liste. Oproščeni so tisti, ki so bili vpisani že doslej. Vpis se izvrši vsak dan od 9. do 12. ure pri mestnem anagrafskem uradu na županstvu vrata št. 35. Kdor bi te svoje dolžnosti ne izvršil, ga zadenje globa.

Vsi v Miren.

Dne 2. maja ob 4. uri popoldne se bo v običajnih prostorih v Mirnu predstavljala igra Svetilka na oknu. Mirensko prosvetno društvo je povabilo na gostovanje dramski odsek goriške »Mladike«.

Vsebina žaloigre v treh dejanjih ima glavno težo v bolesti starca, ki mu sin izgine v svet; pa prideta mimo dva klateža in izrabljata brezmejno starčevo ljubezen v svoj prid. Kdor hoče videti res novo delo, naj si privošči v nedeljo poset pri »Svetilki na oknu«. Ne bo mu žal. Vabimo zlasti okoliška društva, da predstavo obiščejo. Vstopnina je kot po navadi.

Vznemirjenje.

Kakor vsako leto je izšel tudi letos Anuario pontificio, nekak vatikanski almanah. V njem so našli vsi cerkveni dostojanstveniki. Pri papeževih naslovih navaja almanah tudi: Pij XI., suvereni vladar svetnih posestev svete rimske cerkve. V tem vidijo nekateri listi zopetno odločno voljo Vatikana, da se nikakor ne odreče svojim zemljam, ki jih je l. 1870. zgubil. Bajje je ta naslov delo državne tajnika Gasparrija, ki ni naklonjen fašizmu.

Mussolini se je vrnil.

V soboto popoldne se je ministrski predsednik vrnil s svojega potovanja po Tripolisu. Ob povratku so se v Gaeti in Rimu zopet vršile velike svečanosti, ki bodo trajale do srede, ko se obhaja ustanovitev Rima. Ta dan bo povabljenih na veliko kosilo v vladno palačo 500 oseb.

Tripolitanci.

Te dneve se je dosti pisalo o italijanski koloniji Tripolisu. To je obrežna dežela ob severni afriški obali. Italijani so se prvič izkrcali v Tripolisu 16. oktobra l. 1911., v novembru še istega leta je bila vsa pokrajina zasedena. Deželo so Italijani nazvali po starem imenu Libija. Deli se v Tripolis s 550.000 prebivalci in v Cirenajko s 225.000. Prebivalci so po večini Arabci in Berberi. Italijanov bo kakih 18.000.

Toliko in ne več!

Ameriška oblastva se prav krčevito branijo evropskih priseljencev. Za vsako državo so posebej odločila, koliko njenih ljudi se sme izseliti v Ameriko. Iz Jugoslavije jih sme le 671. Amerikanci se boje, da se ne bi ob priliki mednarodnega evharističnega kongresa v Chicagu kak Evropejec potajil in hotel ostati v Ameriki. Zato že zdaj opozarjajo, naj kaj takega nikar komu v glavo ne pade.

Boj za kruh.

Na Angleškem grozi spet stavka po premogovnikih. Če se delavstvo ne bo prej pobotalo z delodajalci, bo ta stavka, ki je napovedana za konec aprila, imela težke posledice za angleško gospodarstvo. Utegne pa priti tudi do resnih nemirov. Ozračje je kar nekam tiho kot pred nevihto. Londonski nadškof je ukazal po vseh cerkvah prošnje molitve, da bi bila težka ura od Anglije odvrnjena.

Razstava v Milanu.

Trgovsko-obrtna zbornica v Gorici se je pobrigala, da bo na razstavi v Milanu prihranjenih nekaj stanovanj za goriške obiskovalce. Dnevno bo stalo 25 lir. Pot v drugem razredu tja in nazaj 137 lir, v tretjem 79 lir in 20 lir za vstopnico na razstavo. Odhod iz Gorice je 24. t. m. ob 12.47, v Milanu ostanjejo izletniki do 27. Kdor se misli udeležiti izleta, naj se javi do 22. t. m. pri tajništvu (Corso V. E. III. št. 10, prvo nadstr.).

Za medvedovo kožo.

Zrakoplov »Norge« plove proti severnemu tečaju, da odkrije še neznane zemlje. Pa še predno je svet zanje kaj zvedel, se že potegujejo razne države za gospodstvo nad njimi. Boljševiška vlada je proglasila vse zemlje ob tečaju za svoje, Amundsen pa ima od norveške vlade naročilo, naj na severnem tečaju razvije norveški prapor. Polkovnik Nobile tudi nosi s seboj italijansko trobojnico. Veliko vprašanje pa je, če bo sploh komu narava dovolila stopiti samo na en klafter tečajnega ozemlja.

VACLAV BENEŠ - TRĚBÍZKY

Dve povesti Karlštejskega vrana

Iz češčine prevel dr. Fran Bradač.

(Dalje.)

Švedske vojne niso trajale večno in so se končale, kakor se je končalo, se končuje in se bo končalo na svetu vse: celo najbednejše, celo najnesrečnejše življenje.

Od vse slave naše mile domovine so ostali le kupi pepela, od češkega, pravega ljudstva peščica in od eksulantov, ki niti v tujini niso pozabili na svojo zibelko — prav malo.

Na češki meji, tam, kjer se začena Lužica, že takrat odtrgana od svetovaclavske krone, in odkoder je videti na Češko mnogo, mnogo milj daleč, v prijazni vasici je stala ugledna kmetija na najvišji in Češki najbližji točki. Že nekaj časa gospodarji ondi mlad mož z mlado ženko... Čemu bi ju slikali z dolgimi besedami? Spoznaš jo prvi hip. To je Svatik Citolibosky s Kristino... Starega očeta so pokopali

pri Chebu, Caharija Brložki je ostal s Smilom Chlumskim v Porenju, ostali tovariši pa vsak drugje na tuji zemlji; in ko je nekoliko podpisov v Osnabrücku na mah pokopalo vse nade in vsa goreča hrepenjenja eksulantov, je prosil Svatik ki so ga pustili tu samega kakor kol na širnem polju, Kristino za njeno roko... Do posestva sta prišla prav lahko. Takrat je bilo praznih hiš in posestev brez števila. In lužiška zemlja jima je bila pol domovine. — Na novem domu sta zadovoljno živela. Najrajši je poslušala Kristina, kadar ji je mladi mož pripovedoval o njenem nekdanjem ženinu, o svojem zvestem tovarišu, Bohušu Litenjskem. Le včasih, takole ob dolgih zimskih večerih, so jima prinesli vetrovi od bregov Berounke žalostne spomine, ki so kalili njun mir... Toda ali se ne pojavi često tudi na nebu, kadar je najbolj jasno in ni na obzorju madeža, siv oblček? — Samo da se ne razširja in da se razgubi brez nezdode!

(Stoletni vran je često letel na lužiško — češko mejo in sedal na bližnji hrast, odkoder je bilo videti skozi okna v sobico, kjer je mlada

mamica zibala lepo dete in mu tiho pela uspavanko. — Tako rad bi bil zletel k malemu detetu, toda spoznali bi ga, morda bi se ga bili prestrašili in deček bi zajokal pred njim. — Saj se drži njegovih peruti še danes kri njegovega deda, tako strjena, da je ne zmije nikoli več dež, niti je ne otare sneg, niti ne odpiše veter... Pri rekvizih za Sektatorje in gospoda grofa plemennitega Clenomora in Clonebuch je bilo mnogo duhovnikov, peli so in kadili katafalk; toda celo najboljšemu pevcu je pri odgovoru na besede: »a porta inferi« vselej odrezal glas, ko je hotel zapeti: »erue, domine, animas eorum.« — In pri sv. Palmaciju, kjer so pokopani na levi strani cerkvenih vrat, in na Karlštejnu je vsakokrat pri »dies irae« hrupno pritrjevala v cerkveni njih oknih jata vranov. — Ko so nekoliko pozabili zapreti dekanski arhiv, kjer so bile ustanovne listine, je stoletni vran razkljuval Sektatorsko in Butlersko ustanovno pismo ter kosce razmetal s perutmi po dvorišču, odkoder jih je odnesel veter na vse strani sveta. Potem se nanje ni spomnila živa duša več.)

Pišem zadnjo vrstico. Od jugo-

zahoda se valijo črni oblaki, od Ounetic se ženejo čez Vltavo ogromni vrtinci prahu, škodlaste strehe se čepirijo, drevje se zvija do tal in vse stoka iz strahu pred strašno nevihto! Lastovice se plašno skrivajo, škinkavci letajo prestrašeni okoli oken, vrata hrupno loputajo, ljudje bežijo s polja, gosi gagajo, psi cvilijo in tulijo... Odložim pero, gledam skozi okno, in glej, na vrhu oreha — Bog ve, odkod se je vzela — sedi stari vran z razpetimi perutmi in z napol odprtim kljunom. In tako se mi je zdelo, kakor da se je s piskanjem vetra zaletelo na moje uho očitanje: »Pisal si malo preveč bojazljivo! Globlje v tintnik bi bil moral pomočiti pero, češče pošteno pritisniti, včasih vzeti na pomoč tudi barvo požara... Nekam strahopeten si! Kam bi takole prišel! Ljudje naše dobe imajo vatle široko vest... Si cer pa sem s teboj zadovoljen!«

Črni stoletni ptič se je dvignil, mi zatrepetal s perutmi v pozdrav in izgnil hipoma mojim očem v sivih množinah prahu, ki so zagnile vso pokrajino od nas pa tja čez Prago.

Shod društva »Skalnica«
bo v nedeljo dne 25. aprila ob 4. uri popoldne v cerkvi sv. Ivana v Gorici. K obilni udeležbi vabi predsedništvo.

Dokumenti maturantov tolminskega učiteljskega v letih 1924 in 1925.

Vsi oni kandidati tolminskega učiteljskega, ki so prestali v letih 1924 in 1925 izpit usposobljenosti za pouk na ljudskih šolah pred izpraševalno komisijo v Vidmu in so že doposlali predpisani kolek za diplomu, zamorejo isto dvigniti na ravnateljstvu kr. učiteljskega v Vidmu ali pa naznaniti istemu potom katerega županstva, naj se dopošlje diploma. Oni maturanti, ki niso še doposlali potrebne koleke, morajo najprej zadostiti temu predpi-

su. Nadalje se opozarjajo vsi maturoteti kandidati omenjenih dveh let (naj so prestali izpit ali ne), da zamorejo dvigniti na ravnateljstvu kr. učiteljskega v Tolminu šolsko izvestje zadnjega letnika.

Najdeno.

Neka oseba je našla na velikonočni pondeljek nekaj denarja na drž. postaji v Gorici. Kdor je zgubil, naj se zgloši pri upravi lista.

Izgubljeno.

Neka oseba je izgubila dne 17. aprila t. l. na poti od Idrije pri Bači do Slapa torbico z denarjem. Najditelj, ki je znan, je naprošen, da jo vrne takoj v pisarno »Gospodarske zadruge« na Idriji pri Bači, proti dobri odškodnini.

Kaj je novega na deželi?

Št. Maver pri Gorici.

V nedeljo 18. t. m. ob štirih popoldne sta brskala dva 12-letna fantiča po vojnem strelivu v kaverni blizu gostilne Klanšček. Ne pričakovano se je pa razlegel pok in eden deček je ostal mrtev takoj, grozno razmesarjen, drugi pa ranjen tako, da mora v bolnišnico. Oba dečka sta bila že enkrat pred dvema letoma ranjena od vojne streliva. Oni, kateri je ostal sedaj še samo ranjen, je izgubil takrat oko. Drugi, ki je sedaj mrtev, je bil lahko poškodovan. Oba sta se — kako čuden slučaj, — tudi prvi krat skupno ponesrečila. Varujte se že vendar enkrat zahrbtnega streliva. — Kraljevi stražniki so prišli takoj na lice mesta in so mrtveca stražili celo noč. V pondeljek zjutraj proti mestu vračajoči se stražnik je ob Melinkovi hiši tako nesrečno padel s kolesa po strmeh proti Pevnici, da ga je moral bližnji gostilničar g. Poljšak iz Št. Mavra peljati v bolnišnico.

Ločnik.

V naši lepi vasi prebiva precejšnje število Slovencev, ki so tu domačini. Kakor drugod so nekateri, ki čitajo časopise in ti niso ravno zabutani. Poznam naročnika »Goriške Straže«, ki se jezi, češ: Kaj nismo lojalni državljani in vaščani? Saj dajemo državi davke in vojaške in občinske doklade itd? Zakaj pa nam poštna uprava ne poskrbi, da bomo pisma in časopise redno dobivali. »Stražo« sem plačal za celo leto, izhaja mi pa, žal, jako neredno. Zgodi se, da mi zmanjkajo po 4 številke, pa zopet ena pride, pa zopet kakor gori rečeno, zopet »suša«. Reklamiral sem večkrat in dobil odgovor, da se »Straža« redno pošilja. Poštno upravo prosimo in se zanašamo, da napravi konec tem nerednostim. Občinar.

Slap ob Idriji.

Naše »Prosvetno društvo« vprizori v nedeljo 25. t. m. ob 3. uri popoldne v prostorih g. Andr. Vogriča Sket-Bajukovo dramo »Miklova Zala«. Domači pevski zbor za poje več lepih pesmic. Obišče nas tudi solist g. J. Bratuž in poda par solospjevov. G. Nanut bo recitiral iz Meškove knjige par recitacij. Med odmori svira »Tamburaški zbor« iz Podmelca. Po predstavi prosta zabava in šaljiva pošta. Prijatelji zabave pridite, spored bo lep in bogat!

Ponikve.

(Zahvala.)

Povodom naše društvene prireditve, katera se je vršila preteklo nedeljo, ko smo slovesno proslavljali »Čitalniški« srebrni jubilej, si štejemo v prijetno dolžnost, da se tem potom še enkrat prav prisrčno zahvalimo vsem vdeležencem od blizu in daleč, ki so našo prireditve obiskali. Pred vsem pa gre naša zahvala bratskemu »Godbenemu krožku« iz Gorice za sodelovanje,

Idrija ob Bači.

»Izobraževalno društvo« v Idriji se najtopleje zahvaljuje vsem, ki so pripomogli, da je veselica na velikonočni pondeljek izpadla v moralnem kakor tudi v materialnem oziru nepričakovano ugodno. Zlasti se zahvaljujemo gđc. Irmi Vuga, ki je ves čas učenja neodmorno sodelovala z nami in g. Murnihu Zdravku za poučevanje petja. Enako tudi prisrčna hvala tamburaškemu zboru iz Podmelca in ce njenemu občinstvu, ki nas je v tako velikem številu obiskalo.

Odbor.

Kobariški okraj.

Na belo nedeljo smo imeli krásno vreme. Tu pa tam so zakrivali sivi oblaki jasno nebo, pihljaj je prijazen pomladanski vetrček in nebeško solnce je skoro neprestano pošiljalo svoje pozdrave na zemljo. Vsa narava je vabila na izlet. In vdal sem se. Mahnil sem jo na prijazno Idersko, kjer je tam mošnje prosvetno društvo ta dan vprizorilo »Divjega lovca«. Nočem pisati dolge kritike, povem naj samo, da so igralci igro zelo pravilno pogodili. Pri vseh se je opazilo dobro izvežbanje. Zlasti sta pa Majda in Tonček izborna rešila svoji vlogi. Pri petju se je pogrešal alt. Ves vesel in zadovoljen sem se vrnil proti domu, ves prežet od užitka, ki mi ga je nudilo vrlo društvo. Med potoma sem ugibal semtertja ter premišljeval o živahnem prosvetnem delu po naši zemlji. Pri

GOSPODARSTVO.

Jusarjem v znanje!

Nekatere občine so pred kratkim razglasile svojim občinarjem, da je prepovedano vsako sekanje gozdov na svetu, ki ni bil še končno veljavno razdeljen med posamezne upravičence, brez dovoljenja pristojnega okrajnega komisarja (inšpektorja). Ta razglas je naročil občini komisar za delitev skupnih zemljišč v Trstu. Kmetje se zelo razburjajo zaradi te prepovedi. Od svoje strani svetujemo odločno prizadetim, da zaprosijo za dovoljenje pri gozdnem inšpektorju, če hočejo sekati, da bi ne zapadli v morebitne občutne kazni. Prepoved je v zvezi z italijanskim gozdnim zakonom od 30. decembra 1923 št. 3267, ki je tudi za naše kraje veljaven.

Vinorejcem!

V tajništvo K. D. Z. prihaja veliko ljudi ki vprašujejo, če morajo plačati vinski davek? Finančna intendenca v Vidmu ali pa kraljeva carinarna razpošilja cele kupe plačilnih pozivov za vinski davek! Ljudje se vprašujejo, kaj naj napravijo: ali naj plačajo ali naj rekurirajo? Da ne bodo ljudje pismono ne ustno nadlegovali tajništva s temi vprašanji, zato pojasnjujemo to vprašanje še enkrat v našem listu:

1. Davek je treba plačati, ker ni bil odpisan;

2. Stranke naj vložijo potom županstva prošnjo na kolekovanem papirju lir 3 na finančno intendenco v Vidmu, da odpiše 10% kazen in da dovoli odplačilo davka v primernem številu obrokov.

Tajništvo Kmečke delavske zveze v Gorici.

Poskus oranja s strojem.

Kmetijska potovalna šola v Ajdovščini je v nedeljo dne 11. t. m. priredila na polju pri Vipavi poskus oranja z motorjem tipa Ferdin. Gospod ing. Velicogna, kateri je organiziral to delo, je imel pred oranjem kratek pouk, v katerem je pojasnjeval koristi in dobiček modernega oranja z omenjenim strojem. Razložil je nadalje navzočim, koliko koristi bi imeli naši kmetovalci, če bi si nabavili moderno orodje za obdelovanje svojega po-

tem sem naletel tudi na tri napake, katere opazamo pri prireditvah vseh naših društev brez razlike in izbire. Prvič: Vsa društva naj se točno drže ure, ki je bila določena za začetek; zelo slabo vpliva, če se mora čakati po 1 uro. Drugič: Odmori naj bodo kratki; pripravi naj se vse potrebno za spremembe in prestavljanje na odru, da trajajo odmori največ 10 minut, ne pa 20 ali celo pol ure. Tretjič: Vsak gledalec naj pazno posluša in sledi igri ter naj se skuša živeti v dejanje; smeh pri ganljivih in žalostnih prizorih priča o nezrelem in neizobraženem občinstvu.

Prijatelj prosvete.

Rabelj.

O usodi našega rudarja — trpina smo prešli naslednje misli, ki jih v nekoliko spremenjeni obliki v naslednjem priobčujemo:

Tiho sam tam v strmeh kraju tolčeš, ti rudar, s kladivom ob rob in sanjaš večkrat o lepši bodočnosti. Ta pa noče priti, prej ležeš ti v grob. Tvoje lepe nade in upe je vničil gospod, ki nima za te srca in misli samo na svoje računске knjige in dobičke. Tebe sklanja delo k tlom, tvoje moči se šibe od dneva v dan, gospodje se pa vesele v sijajnih dvorih in ne mislijo, kako trpi izmučena množica. Kdaj zasedine dan bratstva in pravice? Ali ne smemo prav nič upati, ali smo rojeni samo za grob? Bratje združite se v mislih v ogrevajoči medsebojni ljubezni!

Prihranili bi si drago vzdrževanje delovne živine in bi mesto nje redili lahko po par krav več, ki bi mu prinašale več dobička kakor pa voli; porabil bi jih pa lahko tudi za vsa netežka dela. Seveda, vsak posamezni kmetovalec si ne bi mogel nabaviti stroja, ampak pomisliti moramo, da imamo po deželi več zadrug, bodisi kmetijskih bodisi drugih, katere bi bile v prvi vrsti poklicane pomoči kmetovalcu z dobavo, oziroma pomočjo pri nabavi.

Saj bi skoroda zalegel en sam stroj za eno ali pa tudi dve občini. Pomisliti moramo, da je bila v 80 minutah izorana njiva z okrog 2000 m² površine in celih 35 cm na globoko. Stročki tega oranja so jako malenkostni. Porabilo se je kljub temu, da so poskusili na željo navzočih kmetovalcev orati del travnika, komaj 7 litrov petroleja. Njiva kakor tudi travnik sta bila nepričakovano dobro preorana in vsi navzoči kmetovalci, ki so prihiteli iz vseh občin vipavskega pa tudi ajdovskega okraja, so se pohvalno izrekli o oranju.

Zgoraj omenjeni stroj je zelo lahko vodljiv. Ne zavzema veliko prostora ter je vporabljen tudi za različna druga dela ne samo za oranje. Z njim se lahko vozi, pripraven je tudi za žaganje drv in njihov prevoz iz gozda, za pogon mlatilnice in slamoreznice itd. Z nabavo takega stroja bi se gotovo povečali dohodki našega kmetijstva. Sedaj takorekoč zanemarjeno ali pa zelo slabo obdelano polje, bi postalo njiva, katera bi donšala veliko koristi. Pa tudi živinoreja bi se s tem dvignila.

Marsikdo poreče: Že dobro, ali kako priti do stroja? Reklo se je, da bi v to bile poklicane v prvi vrsti zadruge, katere bi nabavile stroj za svoje člane in lahko tudi za nečlane. Tam pa kjer ni zadrug, bi se zbralo gotovo število posestnikov skupaj ter kupilo stroj. Prav gotovo se ne bi kesali. Oranje 100 johov zemlje bi stalo k večjemu ¼ tega kakor z voli, ne glede na prihranitev časa.

Kakor slišimo, se bo poskusilo tudi v drugih krajih doline orati, da se vsi, ki se zanimajo za to, lahko prepričajo o dobrem in hitrem delu.

Pozdravi fantov-vojakov.**Pozdravi iz Afrike.**

Z znatno zamudo smo prejeli sledeče pismo:

Najsrdnejše pozdrave in voščila za velikonočne praznike vam pošiljata slovenska vojaka iz dalnje Tripolitanije. Pozdravljata starše, brate, sestre, fante in dekleta; pozdrav tudi »Goriški Straži«, ki nam prinaša novice iz domačih krajev. Posebno se spominjava na letnik 1906, katerega bomo sprejeli z velikim veseljem. Naj ima še veliko vesele zabave o velikonočnih praznikih, ker bo potem zabava ojaška tromba! Bog živi! Komparo Stanislav, Sv. Tomaž pri Ajdovščini; Paušič Anton, Otalež pri Cerknem.

Pozdravi iz Turina.

Mnogo pozdravov vam pošiljamo mi slovenski fantje pri 92. pešpolku v Turinu. Pozdrav staršem, bratom, sestram, fantom in dekletom in vsem naročnikom »Goriške Str.«, posebno pa letniku šest, da prišel bi kmalu kaj pašte pojed!

Še enkrat vas pozdravljamo in tudi opozarjamo,

da vinca malo pije se,

ker v d'narcih vedno suša je!

Pahor Vincenc, Sela na Kraus; Gregorič Ernest, Prvačina; Pertol Fr., Barkovlje; Šturm Franc, Livek; Lazar Franc, Sedlo; Vitez Alojzij, Dolina; Pagon Franc, Šebrelje; Sajn Franc, Juršče; Petaros Rudolf, Boršt pri Trstu; Golija Alojzij, Grahovo; Bakršič Ludovik, Male Žablje; Mejnast Leopold, Novi svet; Gržina Franc, Urbica; Tomazič Anton, Jablanica; Tavčar Jožef, Kreplje in še več drugih od tu. Bog živi tudi »Goriško Stražo«!

Pozdravi iz Civitavecchie.

Podpisani slovenski fantje v vojski, ki služimo pri 82. pešpolku v Rimu, sedaj na »distakamentu« v Civitavecchii, pošiljamo pozdrave staršem, bratom in sestram ter vsem slovenskim fantom in dekletom. Najlepše pa pozdravljamo fante vojake letnika 1906., ki boste prišli med nas, da okusite sladkosti tega vojaškega življenja. Pozdravljamo tudi cenjeno »Griško Stražo«, in kličemo vsem v domovini: Bog živi! — Vuga Leopold, Vedrijan; Srebrnič Jožef, Medana; Prinčič Franc, Fojana; Prinčič Franc, Cestovo; Prinčič Henrik, Medana; Hvala Ludovik, Gor. Tribuša; Bratina Benedikt, Gorenje; Breclj Ivan, Ajdovščina; Rutar Ivan, Poljubinj; Ravbar Karol, Vel. Repenj; Blažič Jožef, Deskle; Gorenšček Jožef, Drežnica.

Listnica Kmetско-delavske zveze in političnega društva »Edinosti« v Gorici.

1. Fr. L. in K. B., Kobarid = Staroselo: Tajništvo Vama žal ne more pomagati v naprošeni zadevi.

2. C. M., Soča: Kr. A. nima pravice do vojne pokojnine. Naj vloži potom županstva prošnjo na vojno ministrstvo, da mu nakaže enkratno primerno podporo.

3. Žpa. Ukve: Razume se, da morate prijaviti tudi Vi svoje užitkarske pravice komisarju za ugotovitev skupinskih pravic v Trstu. Ko pride Vaš zastopnik v tajništvo, naj prinese s seboj vse podatke in dokumente, da lahko sestavimo potrebno prijavo.

4. A. S., Otalež: Vložite rekurz tekom 90 dni po prejemu odloka. Čas za vlaganje prošnje je bil med tem podaljšan do 1. oktobra 1926.

5. K. T., Bovec: V Vaši zadevi je tajništvo posredovalo, a ni dobilo še odgovora.

6. Br. I., Ledine: Popisovanje gozdov je najbrže v zvezi z novim zakonom o ureditvi skupinskih pravic (usi civici.) Ne razburjajte se radi tega. Če bi bilo potrebno naše posredovanje, javite nam takoj.

7. Fr. I., Mali Vrem 12: Sedaj ne morete več vložiti prošnje, ker je bil rok določen do 24. aprila 1925.

8. P. M., Grahovo, Vrh: Na rešitev prošnje morate pač čakati še precej časa, ker ste jo zelo pozno vložili. Upati je, da bo prošnja ugodno rešena.

9. Kb. A., Vipava 83: Najboljše je, da plačate zahtevani znesek lir 84.20, ker bi rekurz ne imel nobene uspeha.

10. Mt. Kob., Cesta 75: Vašega dopisa ni moglo tajništvo razumeti, zato je najboljše, da se zglasite ob priliki osebno v tajništvu.

11. A. Š., Tolmin: Iz Vašega pisma ne moremo sklepati, do katerih zastankov ima K. L. pravico. Zato sporočite nam sledeče: 1. Od kdaj ji je bila priznana pokojnina; 2. od kdaj dobiva pokojnino?

12. B. J., Komen 22: Naslova imenovane družbe nismo mogli ugotoviti. Vaša tostvarna prošnja pa bi bila skoro gotovo brezuspešna.

13. B. A., Col: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

14. Št. I., Orehek 6: Če so Vaše trditve v dopisu resnične, potem je omenjeni posestnik na krivem in drugi opravičenci bi ga mogli prisiliti k plačevanju po obnem zboru določenih prispevkov. Sporočite nam sledeče: a) Kateremu odvetniku ste izročili zadevo? b) Ali ste prijavili skupinske pravice (usi civici) pristojnemu komisarju v Trstu? Čas je samo do 6. junija 1926.

15. Fr. Ukr., Gaberje: Zglasite se ob priliki v tajništvu.

16. J. M. Selo: Tekom tega tedna bo tajnik posredoval glede vinskega davka Vaše zadruge. Pošljite nam zadnji plačilni nalog. Če morete in imate v Gorici opravilo, zglasite se tekom tedna v tajništvu.

Tajništvo.

Darovi.

Za Slovensko sirotišče: P. n. g. Lovrenec Postl iz Lokavca 25 L; Družina Čehovin iz Branice 50 L namesto venca na grob pok. Štefa na Hribu v Vipavi; Neimenovani v Tolminu 50 L; preč. g. Valentin Kragelj, župnik v Vel. Žabljah 50 L; na novi sv. maši g. Petra Šorlija na Grahovem nabrali svatje 62 L 50 stot. Na mnoga letala P. n. g. spa Frančiška Beltram, trgovka v Vrhpolju 50 L. — Srčna hvala!

VABILO

k rednemu letnemu občnemu zboru »Kmečko = delavske gospodarske zadruge v Dobravljah«, ki se bo vršil v nedeljo dne 9. maja t. l. ob 1 uri popoldne s sledečim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za leto 1925.
3. Izvolitev načelstva in nadzorstva.
4. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri ne bo zadostno vdeležencev, se bo vršil občni zbor eno uro pozneje ob vsaki vdeležbi.

Odbor.

VABILO

k rednemu občnemu zboru »Ljudske posojilnice« v Iderskem, vpisane zadruge z neom. jamstvom, ki se bo vršil v nedeljo dne 25. aprila t. l. ob 2. uri popoldne v lastni pisarni.

Dnevni red:

1. Poročilo načelstva in nadzorstva.
2. Odobritev računskega zaključka za leto 1925.
3. Volitev dveh udov načelstva.
4. Volitev nadzorstva.
5. Razni predlogi in nasveti.

V slučaju, da ne bi bilo ob določeni uri navzoče zadostno število članov, se bo vršil občni zbor pol ure pozneje in bo sklepal ob vsakem številu navzočih.

Odbor.

Prilika: Poročna soba iz trdega lesa se proda radi nepričakovane premestitve. Pojasnila pri upravi.

RAZPIS SLUŽBE.

Natečaj za podelitev tajniške službe v občini Števerjan v Brdih je podaljšan do 15. maja t. l.

Predpisani dokumenti in pripustitvena taksa 50 lir.

Župan: Karol Prinčič, l. r.

Ferdo Nanut, gostilna s prenočišči, ulica kralja Alfonza in kralja Aleksandra (na vogalu), Banjaluka, daje vsem Slovincem pojasnila zastonj.

Velika zaloga trtnih škropilnic, nahrbtnih žvepljalnikov najnovejšega sistema ter bakrenih brzoparnih kotlov. Sprejemajo se tudi pravila. Cene zmerne. Franc Rust, kotlar, Šturije=Ajdovščina.

Priporočam se za košnjo trave, sekanje drv, obdelovanje vrtov in za vsa navadna dela. Cena najnižja. Do 9. ure sem doma. Humar Rudolf, Via Vogel 6, Gorica.

Majhna hiša, pripravna za obrtnika se poceni proda pri Sv. Luciji št. 11. Pojasnila istotam.

Pozor kolarji! Dela išče dobro izučen kolarski pomočnik. Naslov pri upravi lista.

Na prodaj je turbina za 7 konjskih moči po zelo nizki ceni. Ivan Furlan, Svino 52, p. Šmarje pri Štanjelu.

»Vinarska zveza« v Gorici, Via Formica 1, tik Korna, ima v svoji zalogi bela in črna vina. Dostavlja vino na dom ali po železnici po zmerno nizki ceni.

Delitev skupnih zemljišč, občinskih pašnikov in gozdov! — Prošnje za komp. oblastva. — Kopije map, registrov in izvlečkov. — Nasveti in informacije brezplačno v pisarni v Gorici, Corso Vitt. Em. III. 19, pritličje (v hiši Hipoteč. zavoda).

TROPINOVEC, pristni, dobite vedno v vsaki množini pri »Zadružni žganjekuhi« v Dornbergu

Vaga decimalka, dvig 6 q, je na prodaj pri »Vinarski zvezi« v Gorici, Via Formica 1 po zmerno nizki ceni.

Stara, že nad 40 let obstoječa upeljana trgovina z mešanim blagom v večjem mestu v Julijski Krajini se da s celim inventarjem in obstoječo zalogo pod ugodnimi pogoji v najem. — Poleg obsežnih trgovskih lokalov so na razpolago tudi kleti in obsežna skladišča. Cenjene ponudbe na upravištvo tega lista pod M. L. 68.

Fotografskega pomočnika sprejme takoj foto »Helios«, Idrija.

NOVE ŠMARNICE

»Marija, vrtnarica našega srca« ali »Šmarnični misijon« so pravkar izšle.

Prodaja

Katoliška knjigarna v Gorici

Cena Lit. 12.50.

Zdrevnik za zobe in usta

Dr. LOJZ KRAIGHER

sprejema vse dni v tednu v Gorici, na Travniku št. 20 ob sobotah in nedeljah pa tudi v Ajdovščini števil. 146 nasproti Ljudskemu vrtu.

ZOBOZDRAVNIŠKI ATELJE

ROBERT BERKA

Gorica, sedaj Corso Verdi 36.

Lastnik se je specializiral na Dunaju, bil več let asistent zobozdravnika dr. ja Pikla. Laboratorij odprt leta 1918. — Sprejema od 9. do 12. in od 2. do 6., ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. — —

F. ŽAGAR VIA ST. FRANCESCO 18 TRST

PRIPOROČA svojo zalogo pristnih istrskih in tirolskih vin ter slivovko, brinjevec, tropinovec in druge likerje.

Cena konkurenčna. Blago prvovrstno.

POZOR! Predno kupite pisalni stroj, ne pozabite si ogledati stroj

»RHEINMETALL,, kateri ima 5letno jamstvo in je na prvi stopnji današnje moderne mehanike, nemški izdelek, tovarne Rheinmetall-Werke Düsseldorf.

Polovico si prihranite, ker kupite naravnost od glavnega zastopnika R. SIMONS, sedaj VIA MAZZINI št. 5

Na zahtevo se da stroj 8 dni brezplačno na poskušnjo!
Na zahtevo cenik brezplačno <> <> <> <> <> <> <>

IZVRŠUJE tudi popravila vseh vrst pisalnih strojev ter registriranih blagajn. ZA DELO JAMČI !!!! Priporoča se slavnemu občinstvu R. SIMONS

Teod. Hribar (nasl.) - Gorica

RSO VERDI 32 - - (hiša Centr. Posoj.)

Velika zaloga češkega platna iz znane tovarne Rogenschart & Raymann, vsako vrstno blago za poročence kakor tudi velika izbira moškega in ženskega sukna. Blago solidno! Cene zmerne!